

повече отъ брачна-та любовь. Отець мой ми е далъ животъ-атъ, онъ е най добра-та моя часть. Да, писмо-то не лажи. И твое-то токмо добродѣтелство мя утѣшава, и токмо на него ся надѣвамъ. Никому другому не ся надѣвамъ освѣнь на любезный мой мужъ, и на Милордъ Артюра. Первый като иде съ мене на контето Линкольнъ, другій въ Лондонъ остава за да спомога на баща ми; и Артюръ е самый кому-то можа да ся надѣвамъ. Повече въ писмо-то не ся изяснѣвамъ, за да не увѣрявамъ тайно-то на бумага-та (книга-та). Днешно-то согласіе имаше за цѣль желаема-та милость на прощеніе-то, кое-то онъ за да сполучи обѣщаль ми ся бѣше, и понеже ся надѣвахъ че прелюбезный мой мужъ, радостно щеше да приѣмне възвѣщатель-атъ на совершенно-то мое благополучіе, пожелала бѣхъ да ми донесе на Линкольнъ добротворно-то извѣстіе на прощеніе-то, Согрѣшихъ обаче защо-то писахъ това писмо безъ да го извѣстя мужу моему; отъ това ся родиха подозрѣнія-та; това даде причина на клевета-та, и стеченіе-то на разны дру-